

BS USARB

Biblioteca Științifică a Universității de Stat „Alecu Russo” din Bălți

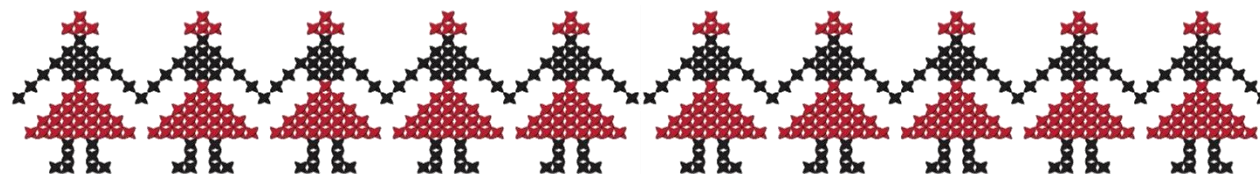
VLADIMIR CURBET

IN MEMORIAM

(5 decembrie 1930 - 8 decembrie 2017)

*Cel care a reușit să aducă „Joc”-ul
în sufletele oamenilor și să le fure inimile...*

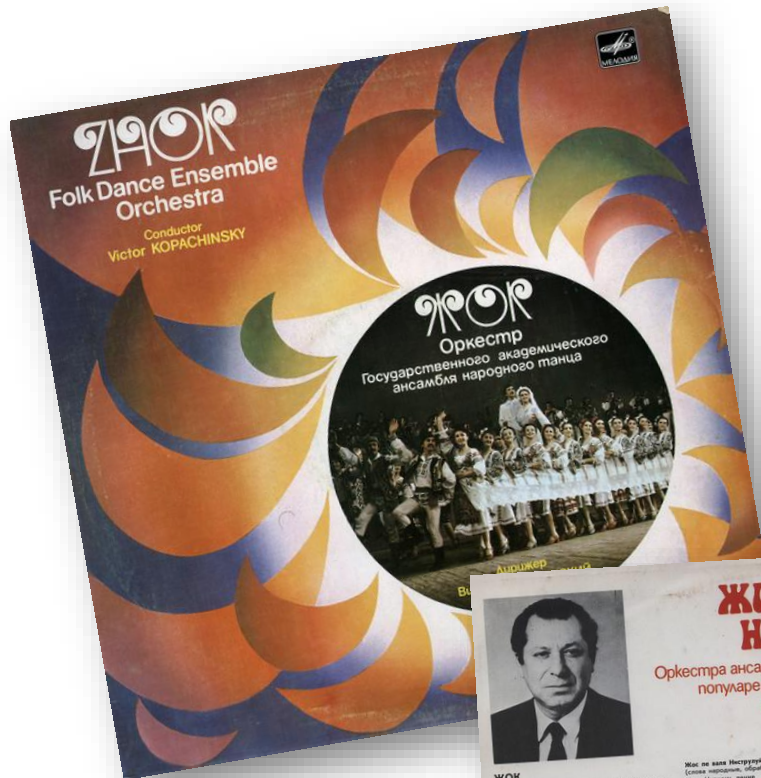

CĂUTĂRI ȘI REALIZĂRI

Vladimir Curbet este maestru de balet moldovean. S-a născut la 5 decembrie 1930 în satul Susleni, Orhei. A absolvit școala de muzică „Ștefan Neaga” din Chișinău în 1966. Vladimir Curbet a fost educat într-o ambianță favorabilă dezvoltării ascendente a vocației artistice, căci tatăl său, Cosma Curbet, a fost trompetist și conducător al unui taraf de lăutari. De mic copil Vladimir Curbet a trecut cu succes școala cântecului și dansului popular. În anii 1949-1953 a fost conducător artistic al formației de dansatori amatori de la Casa raională de cultură Susleni, în 1953-1957 a condus colectivul de dansuri populare din s. Caragaș, Slobozia.

COLECȚIA DISCURI VINIL

ЖОС ПЕ ВАЛЯ НИСТРУЛУЙ

Оркестра ансамблului академиче де стат де дансурь популяре ал РСС Молдовенешть «ЖОК»
Кондуктор артистик ВЛАДИМИР КУРБЕТ

Мисе пе валея Ниструлуй (В низовьях Днестра)
Слова: неизвестны, обработка Г. Шевченко) — 2:44
Нине Цурану, сопрано
Ляпура (Обработка В. Басану) — 2:22
Мисе Крапоношеская, концерт
Обработка В. Басану) — 4:58
Из неизвестных источников (12, 4)

ЖОК
Оркестр Государственного академического ансамбля народного танца Молдавской ССР
Художественный руководитель: Владимир Курбет
Дирижер: Николай Прохоров
МОЛДАВСКИЕ НАРОДНЫЕ МЕЛОДИИ
Сторона 1
Сирба де ле Веле-фр-Мисе (Сирба из Веле-фр-Мисе) (Обработка Г. Шевченко) — 2:34
Пляс музико-органезор «Драговица» (Сирба из музико-органезор «Драговица») (Обработка Г. Карина) — 7:30
Нине Цурану, сопрано
Валея Рудану, мизе
Валея (Обработка В. Басану) — 3:01
Мисе Крапоношеская, концерт
Алорчета (Обработка В. Басану) — 3:14
Пляс музико-органезор (Молдавские притоки) (Обработка И. Пантэру) — 4:22
Сторона 2
Сирба де ле Сирага-Галеба (Сирба из Сирага-Галеба) (Обработка В. Басану) — 2:37
Сунте де милошя популаре (Сунте де милошя популаре) (Обработка В. Радану) — 3:08
1. Де дэурт популарей мисе (Танец по любви)
2. Мисе Крапошеская (Сербская мисе)
3. Сирба музико-органезор (Сирба)
Валея Рудану, мизе
Валея де мисе Курбет (С) мисе Курбет
Слова: неизвестны, обработка Г. Шевченко) — 3:58
Нине Цурану, сопрано

Мисе пе валея Ниструлуй (В низовьях Днестра) — 2:44
Нине Цурану, сопрано
Ляпура (Обработка В. Басану) — 2:22
Мисе Крапоношеская, концерт
Обработка В. Басану) — 4:58
Из неизвестных источников (12, 4)

Валея Рудану, мизе
Валея (Обработка В. Басану) — 3:01
Мисе Крапоношеская, концерт
Алорчета (Обработка В. Басану) — 3:14
Пляс музико-органезор (Молдавские притоки) (Обработка И. Пантэру) — 4:22
Сторона 2
Сирба де ле Сирага-Галеба (Сирба из Сирага-Галеба) (Обработка В. Басану) — 2:37
Сунте де милошя популаре (Сунте де милошя популаре) (Обработка В. Радану) — 3:08
1. Де дэурт популарей мисе (Танец по любви)
2. Мисе Крапошеская (Сербская мисе)
3. Сирба музико-органезор (Сирба)
Валея Рудану, мизе
Валея де мисе Курбет (С) мисе Курбет
Слова: неизвестны, обработка Г. Шевченко) — 3:58
Нине Цурану, сопрано

ЖОК

Художественный руководитель: Владимир Курбет
Дирижер: ВИКТОР КОПАЧИНСКИЙ

Сирба де ле Слобозе-Маре (Сирба Слобозе-Маре) — 1:58
Моруче де ле Сирага-Галеба (Моруче Сирага-Галеба) — 1:40
Валея олюпурица (Валея олюпурица) — 4:45
Милдретуя музико (Одесская мисе) — 2:50
Мисе Крапоношеская, концерт (2), Валейя Рудану, мизе (2), Валейя Рудану, мизе (2)
Мисе Крапоношеская, концерт (2), Валейя Рудану, мизе (2)
Мисе Крапоношеская, концерт (2), Валейя Рудану, мизе (2)
Мисе Крапоношеская, концерт (2), Валейя Рудану, мизе (2)

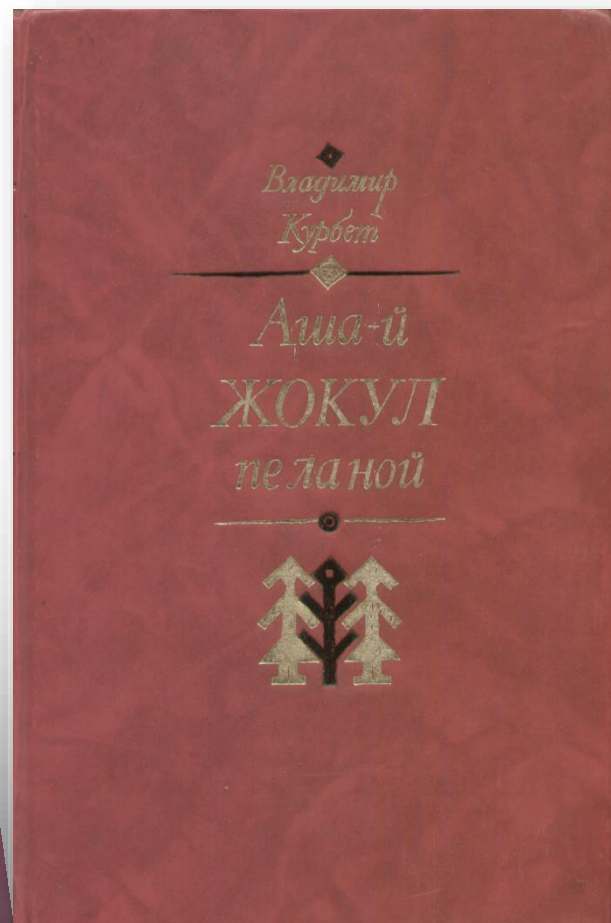
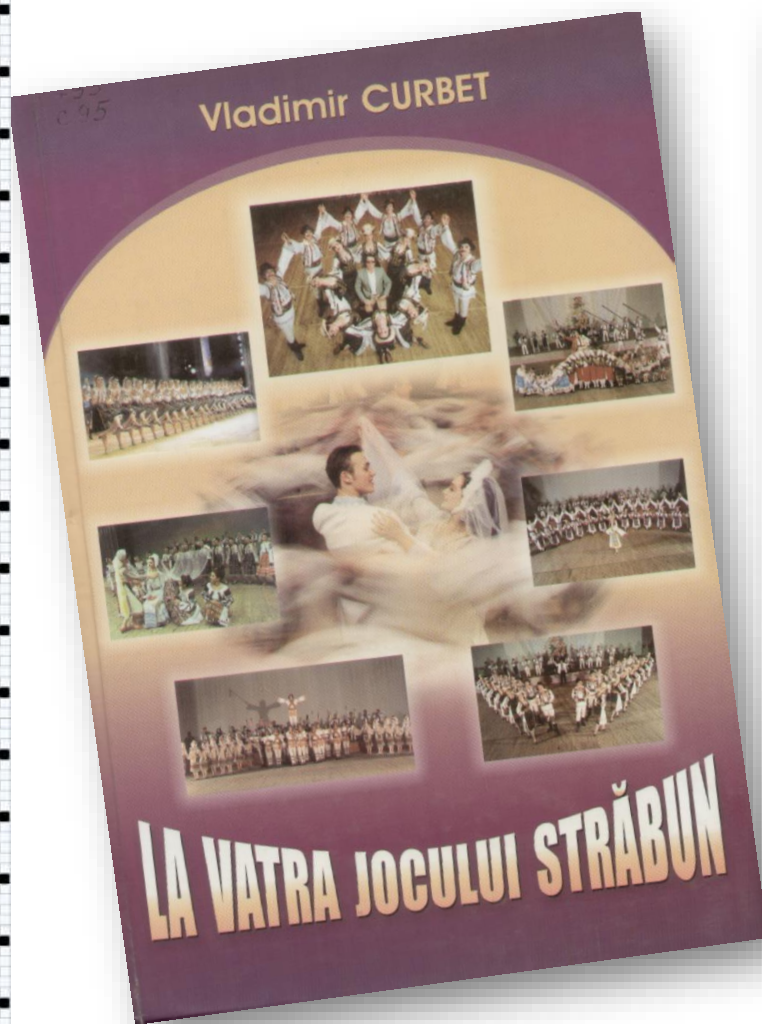

Мисе Крапоношеская, концерт (2), Валейя Рудану, мизе (2)
Мисе Крапоношеская, концерт (2), Валейя Рудану, мизе (2)
Мисе Крапоношеская, концерт (2), Валейя Рудану, мизе (2)
Мисе Крапоношеская, концерт (2), Валейя Рудану, мизе (2)

REVENIREA LA VATRA JOCULUI STRĂBUN

În 1957 Vladimir Curbet e numit pedagog-repetitor, iar în 1958 conducător artistic și prim-maestru de balet al Ansamblului moldovenesc academic de Stat de dansuri populare „Joc”. Asimilându-și organic arta muzicală și coregrafică a oamenilor de la țară, Vladimir Curbet montează dansuri populare moldovenești în care păstrează specificul național al mișcărilor și maniera autohtonă a interpretării. O sârbă și o bătută montate la Susleni au fost remarcate de specialiști încă la festivalul republican al cântecului și dansului din 1949. Pentru montarea dansurilor „Jocul ferarilor” și „Sârba” pe scena din s. Caragaș i s-a conferit titlul de laureat (medalia de aur) al Festivalului VI mondial al tineretului și studenților de la Moscova (1957).

OPERA

Cu ansamblul „Joc” Vladimir Curbet a montat circa 80 de dansuri populare, adevărate spectacole de muzică, port și dans popular, cu un nivel înalt interpretativ, atingând o performanță artistică fără de pereche în lume. Dintre acestea se remarcă „Jocul ferarilor”, „Brâul”, „Bătuta”, „Voiniceasca”, „Haiduceasca”, „Hora fetelor”, „Mărunțica”, „Crăițele”, „Moldoveneasca”, „Țărăneasca”, „Răzășeasca”, „Hora mare”. Realizări remarcabile: „Călușarii”, „Nunta moldovenească”, „Mărțișor”, suita „Bucuria”, „Suita din Bugeac”, „Suita din Carpați”, duetele „La izvor”, „La vie” ș.a. Sub conducerea lui Vladimir Curbet ansamblul „Joc” a obținut un înalt nivel interpretativ, ceea ce i-a dat posibilitate să concerteze des peste hotare.

Limba, cultura și istoria poporului s-au constituit de-a lungul secolelor, adunând tradiții, datini, obiceiuri, dansuri, cântece, port național, acestea cristalizându-se în valori spiritual nepieritoare...

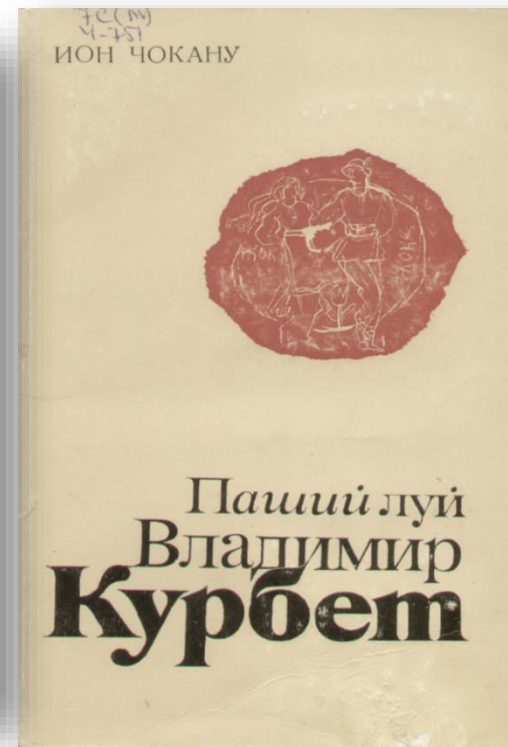
Marcela Mardare

Vladimir Curbet acordă o atenție constantă atât melodiei autentice, desenului original al mișcărilor, forme autohtone a fiecărui dans înregistrat la vatra horelor, cât și costumului național potrivit dansului respectiv, strigăturilor ce-l însoțesc, îl dinamizează și îl întregesc; principiul de bază al activității asupra tuturor aspectelor esențiale ale dansului (faptul a fost remarcat de coregrafi cu renume din Moscova, Brazilia, Mexic, Australia, Portugalia, Franța și din alte țări).

VLADIMIR CURBET ȘI UNIVERSUL DANSULUI CE I-A MARCAT DESTINUL

Vladimir Curbet a montat dansuri moldovenești în colective prestigioase din Bulgaria, România, Iugoslavia. A participat în calitate de membru al juriului la diferite festivaluri de artă în Bulgaria și Germania.

A contribuit - în calitate de coregraf - la realizarea spectacolului „Păsările tinereții noastre” după drama omonimă a lui Ion Druță (la Teatrul Mic din Moscova), filmelor „Măria sa Hora” și „Poienile roșii” („Moldova-film”), „Nuntă la Malinovca” („Lenfilm”).

Chibzuit, energetic, cu spirit iscoditor, inventiv, insistent și perseverent...

Marcela Mardare

Vladimir Curbet s-a afirmat ca folclorist și publicist: a înregistrat nenumărate melodii și texte de cântece populare, a publicat un șir de articole, studii și cărți referitoare la specificul, originea, istoria și maniera de interpretare a dansului popular, la necesitatea păstrării și dezvoltării creatoare a tradițiilor și obiceiurilor populare moldovenești. Este autor al cărților antologice, adevărate enciclopedii vii: „La vatra horelor”, „Promotori ai artei populare”, „Tot cu cântecul mă mângâi”, „Așa-i jocul pe la noi” și „La gura unei peșteri de comori”. Artistul Poporului al URSS a colectat peste 6000 cântece și melodii de joc populare, numeroase din ele aflându-și a doua viață în cele 9 cărți ale sale.

**A ridicat la o putere absolută arta coregrafică și a renăscut
dansul strămoșesc...**

Marcela Mardare

Художественный руководитель и главный балетмейстер ансамбля «ЖОК» народный артист СССР, лауреат Государственной премии СССР Владимир Курбет с артистами ансамбля

The People's Artist of the USSR, the USSR State Prize Winner, the artistic leader and chief choreographer of the "Jok" Company Vladimir Kurbet with the artists of the company

На первой странице обложки: Молдавская свадьба. Обряд одевания невесты

On the first page of the wrapper: Moldavian wedding. The ceremony of dressing the bride

Vladimir Curbet a prezentat cu ansamblul „Joc” circa 10 000 de spectacole în peste 70 de țări. Astăzi, „Joc”-ul este mai mult decât un fenomen cultural, așa cum Vladimir Curbet este mai mult decât un om fenomenal. Datorită maestrului, dansul popular a devenit o carte de vizită a Republicii Moldova în străinătate.

**A odrăslit „Joc”-ul ca pe cel mai drag copil,
căci lui i-a dăruit toată truda, energia,
dragostea, talentul, sufletul...**

Marcela Mardare

Milioane de spectatori asociază dansul popular cu acest colectiv extraordinar și cu Vladimir Curbet. În cei 55 ani de activitate a instruit zeci de dansatori, 4 generații cărora le-a fost nu doar conducător artistic ci și părinte.

Fiind cel de-al 13-lea conducător este și cel mai bun, deoarece doar el a reușit să aducă „Joc”-ul în sufletele oamenilor și să le fure inimile.

Curbet Vladimir [on-line]. Disponibil: <http://www.moldovenii.md/md/people/985>. [Accesat 12 dec. 2017].

Remarcabilă intuiție a valorilor adevărate, devotament misiunii sale, curaj civic...

Marcela Mardare

AȚI VĂZUT VREODATĂ UN ARTIST PLÎNGÎND?

Acest material s-ar putea să-l încep cu o murtisire: nu am banuit vreodată că mă voi inversa, cîndva să scriu despre maestrul Vladimir Curbel. Din simplul motiv că nu-s specialist în domeniul respectat. De ce, dar, mă apuc, totuși, să scriu? Lăsați dintr-un simplu motiv, care poate, posibil, nici n-o fi fiind chiar altul de simplu. Îi întrebese într-o după-amiaza de vară în vocationata Casă Prosei și, cum ne oțelise în asemenea cazuri, îl întreb de viața, de sănătate.

- Iată, - a oțal, - vin de la spital. Ehei! medici s-au luptat pentru sănătatea mea aproape două luni de zile.

- Ce s-a întâmplat? - întreb cu compasiune. Oțtoază și mai adînc, își duce instinctiv mîna în stînga, peptelui:

- Într-o zi, după o mică pauză, adăuga cu glas sfîșiat: - Colegii...

- S-a răsuțit, să-și învingă spasmiul din gît, să-și ascundă lacrimile.

- E, bă, bă! - mă pomenește că încerc să-l domolesc. - Cîte nedumeriri nu se întîmplă!

- Care nedumeriri, dom'le?! - a rostit cu dispreț.

- Vorba e de prolema mei de muncă. Pe care - i-am angajat la "Joe", i-am crescut, i-am ajutat, i-am promovat. - Că-mi vine uneori în gînd...

- Nu și-mai putea să-și piardă nici spasmiul, nici lacrimile. A scîrbit printre suspansul instalat:

- La ce bun asemenea valzi? Cînd rîni de batjocură color lipși de har...

- Cu greu l-am văzut ogîl.

- Pomi spre casă cu pași ca de plumb, gîrbovit, de parcă ar fi tăbîrit o povară care amenința să-l dărîme, să-l strivească. Această imagine a căsătoriei, precum și cîmpul dialogului - întru mai mult decît țigar m-au urîndat îndolung. Între timp am ațat și cîte ceva din năvălele acelei dezolante stări sufletești a maestrului: colectivul "Joe"-șit, îndemnat și dirijat de una ambicioasă, cerea detașarea din post a lui Curbel. Nu știam cauza sau cauzele care stăteau la baza unei asemenea pozții. Eram însă convins de un simplu adevăr: oricît de grele ar fi faptele de care ar putea să se facă vinovat maestrul, ele, aceste fapte, niciunul nu sînt în putîntă să adămbrească - cu atît mai mult să antiholoză - meșteșle dobîndite prin muncă și prin adevărată jertfă de sine timp de aproape patru decenii pe arena culturii noastre naționale. Vladimir Curbel, mă gândeam, ca și Nicolae Sulac, ca și Maria Bîlcu, ca și Ion Druță - ca să mă refer doar la cîteva nume! - e un pion al tezaurului nostru spiritual care nu poate fi cîștit cu una - cu două, la halburul vreunui invidios sau răstăcitor.

- Ba nu zî! - m-a contrazis un coleg de breasă, grăbindu-se să-și exemplifice pe loc opinia: - Da pe Dumitru Gola, director de talie europeană, cum au putut să-l scoată din lucrul? Și nu altcineva, ci tot subalter-nii! Bîrăntelies, puși și aceti la cale de cineva... M-am întîrbat - pentru a cîta oară! - cu aceeași nedumerire, cu aceeași uluire, cu aceeași revoltă și durere: de ce se întîmplă asemenea lucruri hideboase cu noi, moldovenii? De ce nu vrem (ne lămurim?) să avem și noi mică ceva-ceva nepărihană, necompromis, nep-

oregîr, nebarbit, în defindiv, ceva sînt în Casa noastră? De ce nu simț să pretinm jertfrea de sine, fațla nobilă, apăsîndu-ne, talentul, mîna personalitate, într-un cuvînt, - ceea ce are mai de pret un om? De ce pe pietrele pe care s-ar cuveni, în sfîrșit, să se adîunam cu chibzîntă (cel puțin s-o facem noi, oameni de cultură, de artă)? Dintr-o dată, le aruncam cu atîta pasiune barbară în cei mai de seamă oameni ai neamului? Și-n Gîgore Voru, și-n Ion Druță, și-n Dumitru Matevoschi, și-n Mircea Smîgîr, și-n Nicolae Dabija, și-n Mircea Druc, și-n Leonida Lari, și-n Ion Ungureanu, și-n Petru Lucinschi, și-n Nicolae Corbuleanu, și-n... Iar acum a venit, iată, și rîndul lui Vladimir Curbel! Că recunoștină pentru totul ce a făcut Dorina sa pentru noi, pentru poporul nostru! Unde ne sînt cei șapte ani de acasă care ar călăuzi și simțul omenești spre a roști orice adevăr (bîrăntelies, și din cele nepăcuite), însă fără a jigni, fără a insulta pe cineva? Cu tact, atent, delicat, ațfel zis în mod civilizît! Să fim noi care chiar atît de necesarii, atît de necesarii, atît de rătăcioșii, atît de dălmășii, nouă inspie?

Acest roi de gînduri apăsătoare m-au și îndemnat să-mi propun maestrului o întîlnire.

Îl cunosc de mult, în vara lui '57, cînd la Moscova avea loc Festivalul mondial al Iner-tului, fund student, participam la recoltarea spectroaselor pe pamînturile proaspăt destelate din îndepărtatul Kazakhstan. Aunme acolo și atunci am auzit, în emisiunile radiofonice, numele Vladimir Curbel. Era roștit cu incertare și frumîi, cîci ansamblul de dans din Caragaeș pe care-l condusese dîmneștă curcior, nu numai cele mai înalte distincții ale festivalului, ci și inimile spectatorilor. Desi dansul trebuie vizionat și nu auzit, îmi amintesc cu cîtă emole și mîndre stăteam (parame stăteam, căci făta unei altari) în jurul aceluia ponosit aparat de radio de la tabără tractoristilor și ascultam, cu respirația înfrîntă, la ceas firu de noaptea, rîmăne pline de foc ale dansurilor noastre populare interpretate de caragaeșeni. Atunci numele Curbel a răbătuit ca o rază luminoasă care pe parcurs de ani avea să devină astru de primă mîrme pe boltă spiritualității naționale.

Adeșea, întîlnindu-ne (de cele mai multe ori, în stradă, ocazional), conversam pe cele mai diferite teme. De fapt, mai mult îl ascultam. Căci

toțdeauna e stăpînit de noștarii de gînduri noastreplato, majore de idei îndrăznețe, mersu se simte într-un fel de elococ creativ. Și aproape toțdeauna o nămălțuit, mă cu seamă cînd vine vorba de domeniul său de activitate. De ce nu valorificăm mai cu insistență, gospodăresc, cîntecul, dansul popular? Două se frec bîrăni, unocîi defărtori ai școalei țîrî de pret coveciv. De ce nu edităm cărți și albumuri ale costurării naționale, pe regiuni? De ce nu avem antologie de cîntec, dansuri, muzică populară, monografii despre cei mai de seamă oameni de cultură și de artă, despre colective artistice, țîre etc.? De ce nu ne propagăm cum s-ar cuveni obiceiurile, tradițîile? De ce adesea le banalizăm, le deformăm, le schimonosim, neglijîndu-le specificul național?

Nu e dîntre aceti care numai pune întrebări, numai mîntoază prefeții, numai se revoltă. Mă întîi și întîi ei însuși, fund un împătînit al folclorului muzical, al artet conegratice populare, înzestrat de țître, inosei Creatorul, și - și un muncitor țînic. Un roș și profesionist, al pastur-ilor sale de om de creație. A colectat personal și mi mă cîntoce populare. A înregistrat dansuri din toate zonele republicii. A editat cărți despre istoria și artă dansului, despre cultură, despre spiritualitatea neamului nostru. A publicat samedene de articole de problemă privind asiderea zăstrea noastră culturală. Și toate acestea făcîndu-le paralele cu munca sa de bîră ca director artistic al remunulții și prestigiosului ansamblu "Joe". De atfel, calificative "renu-nit", "prestigios" i se dătoșese dîmneștă. Și numai dîmneștă! Nimic, orocîi s-ar strîdui nu poate contesta acest adevăr. Din simplul motiv că e... adevăr! Desi încercări s-au făcut. Cu o dată a fost scos din post. Scos ca apoi, - slava Domnului că s-au găsit oamnei țîre la curțel - țîare aparate să fie restituit. (Că să vedeți, pe atunci una din învinerile mai grele era că, cîci, "românicești" repetîndu-șu - cum că-i rusifică. Și ce e mai strănu și mai stupid, că și unele, și altele vin cum de la aceleși persoane).

Acuma, iată, nori i se îngrădășese iarăși asupra capului.

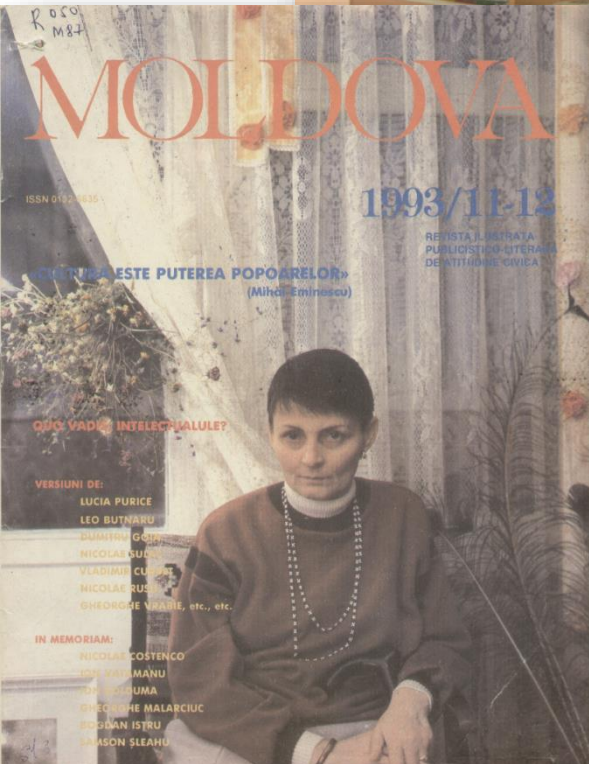
I-am propus, însă, întîlnire nu pentru a discuta țaptil în cauze (desi știam bine: n-o să ne luăm bin rîmas fără să atîngem și această temă). Eram curios să cobor micar cil de cil în sufletul dîmneștă, să-i dîbă cîtoșoane, nioșle, adîncimă. Doar atîl de rar o facem! Spre bucuria mea, crînta deceptie de dîmna nu-i mai stăpînea. Mai mult ca oricînd păra dispas la sinceritate, gata să-și deschidă sufletul.

Printre altele, l-am întreb dacă poartă în sine vreun regret, vreo durere nepoțîlă pentru careva țaptil nedemă din țînele, de mai încoace.

A stat puțin pe gînduri. Mi-a propus pe neașteptate:

- Dacă vrei, vă poaștesc despre cumpenele mele. Le-am avut mai multe. Însăși apariția mea pe lume a fost o cumpănă. Atîl pentru mine, cil și pentru mama. Căci m-a răsuțit de șaptele luni la vîrsta de numai șasesprezece ani...

Atîl cu numele de familie, după tată, nu i-l Curbel, ci Chilaru. Așa-i zicea aceluia subioctent care și făcea serviciul la un pîchet de grăniceri de pe Nistru și care se îndrăgostise de

SU CUMPELELE LUI VLADIMIR CURBEL

Ansamblul „Joc” a interpretat cu aceeași dăruire și dansuri ale altor popoare, redând specificul lor cu multă măestrie. La sugestia lui Vladimir Curbet au fost invitați coregrafi cu renume din Bulgaria, Ungaria, România, Iugoslavia, Albania, Rusia, Ucraina, Slovacia, China, care au montat dansuri naționale din țările respective, îmbogățind și diversificând repertoriul ansamblului, conținutul și stilul lui.

MARDARE, Marcela. Vladimir Curbet și universul dansului ce i-a marcat destinul. In: CURBET, Vladimir. *La vatra jocului străbun* : Aniversării a 60-a a Ansamblului Naț. Academic de Stat de Dansuri Populare „Joc”. Ch. : Pontos, 2005, pp. 4-9. ISBN 9975-926-82-7.

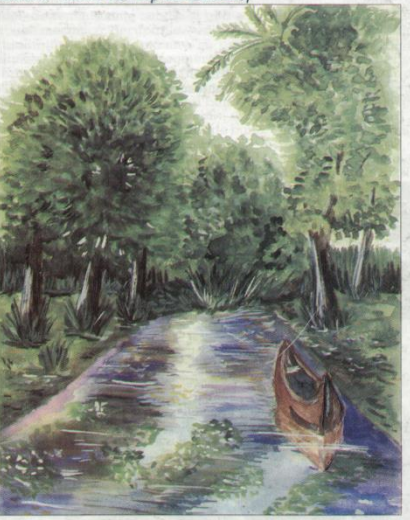
A făcut tot ce a depins de el pentru ca jocul popular să dăinuiască și să se afirme ca una din valorile spirituale ale poporului român...

Marcela Mardare

ISSN 0868-8478

NOI

REVISTĂ PENTRU COPII ȘI ADOLESCENȚI

MIEZ DE ZI

Inga SAVCA
Mihălașeni, Ocnița

5, 2006

Ninge cu flori de cireș. Ninge cu flori veșnice. Ninge cu miros de primăvară, miros ce-ți copleşte sufletul...

pag. 12

Am cucerit spațiul cosmic, dar nu și pe cel interior. Am făcut lucruri mai mari, dar nu mai bune.

pag. 21

Luhea excesiv disciplina, știa exact timpul și numărul de pași care trebuiau făcuți pentru a ajunge la domiciliul său, prețuia orice clipă și nu-l vedea nicicând făcând un lucru lipsit de importanță.

pag. 22

ARTĂ SE FACE PRIN SPIRIT ȘI HAR, DAR NICIDECUM LA COMANDĂ...

DE VORBĂ CU VLADIMIR CURBET, ARTIST AL POPORULUI DIN REPUBLICA MOLDOVA

nimic altceva

Fotografie din arhiva personală

— Dar pe mama dreptă ați avut șansa s-o vedeți în copilărie?
— După moartea tatălui meu de singe, mama venea la Susleni pentru a se vedea cu rudele. Venea în fașon somptuos și eu, auzind cum răscolea țesutul, mă duceam să mă joc în curtea din față. Când venea, ea mă ținea în brațe și mă sărută pe obraz. Când mă ducea să mă joc, ea mă ținea în brațe și mă sărută pe obraz. Când mă ducea să mă joc, ea mă ținea în brațe și mă sărută pe obraz.

— Știu oamenii să-și mai aline sufletul cu o sărbătoare!
— Ele se făceau sistematic, dar aceea mi s-a întâmpnat în minte pentru locul dumnezeiesc până atunci nepăstrat. S-a făcut o scenă mare sub niște nișe și muzicieni erau în costume naționale, și atunci când se juca o horă, o sărbătoare, felurile danțurilor populare, dar vă vedeam o grădina cu flori, bătuți de vânt.

— Dar ce nu dansau toți la fel!
— Alți erau gtozovi, li țesea joc din țâpi, stăruia pământul și era cel dracului, fiecare zăcându-și. Uite, mă, ce culare sufletul (țărânu), căci nu existau și unice mișcări pentru dansul peste 20 de jocuri!

— Am înțeles că pe atunci cetele de dansatori din sate cunoșteau chiar și superbul joc "Călușarii" din vechiul timp!
— Păi da! Tinerii înșușeau cu drag această perlă folclorică strămoșască și, înaintea de marile sărbători, "Călușarii", ca să nu se aducă de rușine în fața sâtenilor, erau înțelegători. Acestea toate vă mișcă sufletul, confirmând că ați atins culmea artei jocului... pentru cine și pentru ce muncesc, căci doar ei a știut merou mi li li doțorez medalia de aur și prestigioasele prelungi milenilor.

— Dar care dintre aprecierile date formației Dvs. vă impresionează deosebit de mult?
— Mi s-au părut chiar unele cu mir convins din țara noastră. Presedintele României, "Jocul este cel mai bun lucru nostru".

— Cine Va sustinut atunci când activitatea de promovare a ceea ce are mai prețios și netrecător un neam, un pământ era considerată "subversivă" și ilegală?
— Dumnezeu mi-a scos în cale mai multă lume onestă, înțeleaptă. Printre cei ce s-au mândrit cu "Jocul" și-l au sprijinit am eu pe unul care a fost majoritatea foșilor conducători ai țării, un Mihail Gheorghe Cibotaru, unul dintre cei peste 2000 miniștri ai Culturii pe care l-am întâlnit și l-am petrecut pe parcursul activității mele. Am, mă bucur de faptul că oșpedințele țării, în anul 1937, pune temeinic problema restabilirii culturii, a tradițiilor, a spiritualității, inclusiv a muzicelor, cultului, a moștenirii. La un capăt de interviu, Va felicităm pentru frumozitatea și înțelegerea celor deja pomeniți, încântat lucruri bune și sfinte și, desigur, învățăminte pentru generațiile viitoare.

— Este a noastră oare carte și mă voi bucura dacă va fi citită de tineri, căci vorbesc în paranteză ei de pământul și sufletul strămoșesc cu care am fost înzestrați de Dumnezeu.

— Știu că în toate împrejurările și în orice punct de vedere moral și științific, artificial de dragul și nici n-am promovat "socialismul" și nici un dans deștep tractorist. Am luptat și pentru a aduce la cunoștință opinia noastră, și am făcut prin spirit și har, osemenea, când vedeam ceva frumos, pe loc simțeam furnici în toată ființa. De mic mi-a plăcut și a cînta, și a dansa, și a compune versuri.

— Ați fost un elev silitor?
— Mă străduiam, fără îndoială, să-l bucur pe tata Cozma și pe mama Vasilița cu note bune și de lael meu eram excelenți: fără a crîni mă băteaș, eram bătuș, una și la prîștii via. Dar mai ca toți băieții, eram bătuș, una și la prîștii via. Dar mai ca toți băieții, eram bătuș, una și la prîștii via. Dar mai ca toți băieții, eram bătuș, una și la prîștii via.

— Dintr-o parte se vede mai bine... Totuși, cred că mă caracterizează o nemăsurată răbdare. Pot să rabd mult, dar nu mă împac deloc cu fîrăcișia — nu așfar când la alb se spune negru.

— De prin care părți ale Moldovei veniți așa "noduros", intransigent, vertical și, în același timp, plin de umilință?

— De prin care părți ale Moldovei veniți așa "noduros", intransigent, vertical și, în același timp, plin de umilință?

Vladimir Curbet a fost numit metaforic un fenomen, un mister, ambasador al dansului, un Eminescu al dansului, mare artist, excelent coregraf, folclorist pătimaș, creator de frumos...

Marcela Mardare

- **1957 Medalia de Aur. Festivalul Internațional de la Moscova;**
- **1960 Ordinul Drapelul Roșu de Muncă;**
- **1967 Artist al poporului din Moldova;**
- **1972 Premiul de Stat al URSS;**
- **1980 Ordinul Prietenia popoarelor;**
- **1981 Artist al poporului din URSS;**
- **1992 Laureat al Premiului de Stat;**
- **1992 Cavaler al Ordinului Republicii;**
- **2000 Medalia de Aur la Olimpiada Culturală Internațională de la Moscova;**
- **2000 Medalia M. Eminescu;**
- **2000 Ordinul Pentru merite față de Republica Populară Bulgaria;**

Artiștii Ansamblului „Joc” la Bălți

ARTIȘTII ANSAMBLULUI „JOC” EVOLUÂND LA BĂLȚI

De mare popularitate s-a bucurat spectacolele „Joc”-ului și în Bălți – cel mai mare oraș din nordul Moldovei și, tot odată gazda principală, unde de fiecare dată poposește ansamblul „Joc”, atunci când concertează prin satele din raioanele de nord.

Pe înălțimile de pe malul drept al râului Răut s-a răsfirat vatra orașului Bălți. Despre existența acestui oraș cronicile vechi pomenesc încă la începutul secolului al XV-lea. Bălții s-au dezvoltat foarte încet. Abia la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul celui de al XIX-lea, dezvoltarea lui capătă amploare și Bălții devin un oraș regional. Se explică aceasta și prin faptul că orașul era

Catedrala din or. Bălți

O VIAȚĂ ÎN PAS DE DANS...

BIBLIOGRAFIE

1. *Curbet Vladimir* [on-line]. Disponibil: <http://www.moldovenii.md/md/people/985>. [Accesat 12 dec. 2017].
2. CURBET, Vladimir. *La vatra jocului străbun* : Aniversării a 60-a a Ansamblului Naț. Academic de Stat de Dansuri Populare „Joc” . Ch.: Pontos, 2005 (Tipogr. Centrală). 427 p. : il. ISBN 9975-926-82-7.
3. *Vladimir Curbet, 85 de ani de la naștere* [on-line]. Disponibil: <https://orasulmeuchisinau.wordpress.com/2015/12/03/vladimir-curbet-85-de-ani-de-la-nastere/>. [Accesat 13 dec. 2017].
4. MARDARE, Marcela. Vladimir Curbet și universul dansului ce i-a marcat destinul. In: CURBET, Vladimir. *La vatra jocului străbun* : Aniversării a 60-a a Ansamblului Naț. Academic de Stat de Dansuri Populare „Joc”. Ch. : Pontos, 2005, pp. 4-9. ISBN 9975-926-82-7.

DOLIU în lumea dansului. Conducătorul Ansamblului Joc, Vladimir Curbet va fi petrecut pe ultimul drum

📅 Astăzi, la 07:25 📍 PUBLIKA.MD 💬 0 Comentarii

https://www.publika.md/doliu-in-lumea-dansului-conducatorul-ansamblului-joc-vladimir-curbet-va-fi-petrecut-pe-ultimul-drum_2989555.html

REALIZARE:

Elena ȚURCAN, bibliotecar

COORDONATOR:

Valentina TOPALO,
șef Centru Manifestări culturale

DESIGN/TEHNOREDACTARE:

Silvia CIOBANU,
șef Centru Marketing. Activitate
editorial

2017

Maestrul de balet Vladimir Curbet s-a stins din viață